

PADOMJU KULDĪCA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona Izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 46 (1935)

Trešdien, 1957. g. 17. aprīlī

13. gads

Sekmīgi veikt celtniecības uzdevumus kolchozos

Varam droši teikt, ka bez labām un priekšzīmīgām dzīvojamām, lopkopības un citām saimniecības ēkām nav iespējama kolchozu vispusīga attīstība. Tas pierādījies daudzos mūsu rajona kolchozos.

Ja kolhozi „Imanta”, „Latvijas strēlnieks”, „Grauds”, „Uzvara” un vēl citi guvuši panākumus lopkopības un lauksaimniecības produktu ražošanas palielināšanā, kā arī izstrādes dienu vērtības paaugstināšanā, tad ievērojama loma šeit ir plaši izvērstai celtniecībai. Šajos kolchozos uzbūvētas jaunas mītnes liellopiem, cūkām, putniem, jaunlopiem. Bez tam minētajos kolchozos izbūvētas siltumnīcas, labības kaltes, uzsākta arī individuālo ģimeņu mājiņu celtniecība.

Tomēr jāatzīmē, ka rajonā ir arī tādi kolhozi, kas celtniecībai veltī maz uzmanības. Tas sakāms par kolchoziem „Abava”, „Proletarietis”, „Padomju Latvija” un vēl citiem, kur pēdējos gados nav uzcelta neviena jauna lopkopības ēka. Tāpēc arī šeit kā lopkopībā, tā arī citās saimniecības nozarēs nav tādu panākumu kā tur, kur celtniecības jautājumi tiek sekmīgi risināti.

Vairums kolchozu, kā „Komunisma ceļš”, „Leņina ceļš”, „Mičurina vārdā nosauktais”, „Brīvība”, „Grauds” un citi šajā gadā plānoto celtniecības pasākumu izpildei vajadzīgos būvmateriālus sagatavojuši pietiekamā daudzumā, gandrīz visi tie pievesti arī gatera laukumos. Tāpat minētos kolchozos daļēji sagādāti pirmās nepieciešamības būvmateriāli celtniecības uzsākšanai.

Tomēr rajonā ir kolhozi, kas nav mācījušies no iepriekšējos gados pielastajiem trūkumiem būvmateriālu sagādē un nekā nav darījuši, lai sagatavotos celtniecības darbu uzsākšanai un sekmīgai veikšanai. Tas sakāms par kolchoziem „Kopdarbība”, „Socialisma ceļš”, „Abava”, „Jaunā gvarde”, „Lisenko vārdā nosaukto un citiem. Minētie kolhozi vēl maz vai nemaz nav sagatavojuši būvmateriālus, kas liecina vienīgi par bezatbildību celtniecībā. Vairāki kolhozi, neskatoties uz to, ka piešķirti valsts kredīti, kavējas ar tādu būvmateriālu iegādi kā cementu, kaļķi, šiferi un citiem, kaut gan pašreizējos apstākļos minētos materiālus ir iespējams saņemt. Tas sakāms par kolchoziem „Brīvais ceļš”, „Aktīvis”s”, „Brīvība”, „Leņina vārdā nosaukto un citiem.

Lai sekmīgi veiktu nospraustos celtniecības uzdevumus šinī gadā, nepieciešams visu kolchozu valdēm, priekšsēdētājiem un būvbrigādēm enerģiskāk rīkoties, vairāk izmantot celtniecības organizēšanā citu kolchozu pieredzi. Pirmkārt nepieciešami nodrošināt būvbrigādes ar labiem kadriem, jānodrošina tiem transporta līdzekļi būvmateriālu piegādei, jāiegādā nepieciešamie darba instrumenti. Bez tam jānodrošina būvbrigādē strādājošo darba apmaksu, pielietojot labāko būvbrīgažu un atsevišķu būvbrīgažu locekļu premēšanu, kā arī darba apmaksu naudā.

Ievērojot šos noteikumus, ikviens rajona kolchozs bez sevišķām grūtībām un šķēršļiem izpildīs celtniecības izvirzītos uzdevumus.

Padomju saimniecībā „Vārme” uzbūvēta jauna kūts 400 cūkām ar barības sagatavošanas virtuvi kūts vidū. Viens kūts gals jau pilnīgi izbūvēts un tajā pašreiz novietotas 103 sīvēnmātes. Otrajā kūts daļā būvbrigāde beidz aizgaldu iekārtošanu.

Attēlā: jaunā cūku kūts.

Pasākumi, kas palīdzēs novērst trūkumus

N. S. Čruščova referata „Par rūpniecības un celtniecības vadīšanas tālāku uzlabošanu” tezes izraisījušas dzīvu domu apmaiņu finieru fabrikas „Vulkans” kolektīvā.

Katru gadu fabrika lielu daļu koksnes saņem no tāliem apgabaliem un rajoniem, kā Archangelskas, Kirovas, Rēzeknes un citiem, bet tai pašā laikā Kuldīgas MRS, nesūtot izstrādātos materiālus uz citurieni, nodrošinātu mūsu finieru fabrikai 80 proc. no vajadzīgajiem materiāliem.

Nepiedodama tāda rīcība, ka mūsu MRS pludina kokmateriālus pa Ventu uz Ventspils pārkraušanas bāzi, no kurās mums tie jāved atpakaļ uz fabriku.

Daudzi rūpnīcas strādnieki uzskata, ka būtu racionāli visus meža izstrādāšanas, pludināšanas un koku izvešanas darbus uzdot MRS. Līdz ar to materiālus patērētājiem

piegādātu no tuvākajām sagatavošanas vietām. Pašreiz MRS tos izved tikai līdz 10 km attālumam. Lai fabrika varētu strādāt, mums paraleli MRS ir vesels automašīnu parks ar piekabēm un autoceļņiem, ko fabrika izmanto nepilnīgi.

Mežsaimniecības plaša pārtēriņa cehos jumta dēļiņus vai citus sīkus izstrādājumus gatavo no koksnes, kas derīga finiera ražošanai. Rūpnīcas kolektīvs domā — ja nav iespējams MRS apvienot ar mežsaimniecību, tad nepieciešams visus izstrādājamus kokus nodot realizēšanai MRS, kas tos sagatavos tieši izstrādāšanas prasībām.

Katras sīkākās detaļas vai materiālu sagādei mēs braucam uz Rīgu un bieži pat nesekmīgi. Arī pārējie rajona uzņēmumi dara to pašu, lai gan vajadzīgi vienīgi un tie paši materiāli. Bez tam katrs

uzņēmums vienus un tos pašus materiālus saņem dažādās sagādes bāzēs. Vai nevarētu rajonā nodibināt centralizētu materiālu tehnisku bāzi, vai arī paplašināt rajona patērētāju biedrību apgādes daļas darba lauku?

Lielas neērtības rajona uzņēmumiem sagādā materiālu un produkcijas pārkraušana no šaursliežu dzelzceļa vagoniem uz platsliežu vai otrādi. Finieru fabrikai „Vulkans” tas gadā izmaksā pāri par 600 tūkstoš rubļiem.

Rūpnīcas „Vulkans” kolektīvs atbalsta N. S. Čruščova referata tezes un ir pārliecināts, ka ekonomisko rajonu un Tautas saimniecības padomes nodibināšana palīdzēs ātrāk novērst tos trūkumus, kas kavē rūpnīcas darbu.

T. Zilgalvis,
finieru fabrikas „Vulkans”
techniskās kontroles nodaļas
priekšnieks

Vienprātīgs lēmums

Šinīs dienās Remontu un celtniecības kantorī notika strādnieku kopsapulce.

Strādnieku arodbiedrības vietējās komitejas priekšsēdētājs b. Riets iepazīstināja sapulces dalībniekus ar biedra N. S. Čruščova referata tezēm par rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas tālāku uzlabošanu.

Galvenais inženieris b. Teik-

manis uzsvēra, ka, apvienojot celtniecības uzņēmumus, būs iespējams ievērojami uzlabot šo uzņēmumu darbu. Piemēram, mūsu rajonā strādā 5—6 šādas organizācijas, notiek konkurence ar darbaspēku. Tas slikti ietekmē darba kvalitāti.

Mūrnieks b. Hercenbergs runāja par to, kādu labumu jaunie pārkārtojumi dotu būvma-

terialu sagādē, bet b. Švāns norādīja, ka jaunie pasākumi dotu iespēju uzlabot plānošanu.

Kopsapulces dalībnieki vienprātīgi atzina, ka pārkārtojumi, kādus ierosina biedrs Čruščovs, ir ļoti nepieciešami un izteica vēlēšanos tos drīzāk realizēt.

V. Kļava

PIE SALATU UN REDĪSU AUDZĒTĀJIEM

Šajās pavasara dienās vēl reti sakņu veikalos pilsētas iedzīvotāji var iegādāties agros dārzeņus. Toties tirgus dienās kolchoza „Traktorists” stends ir dažādu dārzeņu pārpilns. Tur varat nopirkt gan salatus, sīpollokus, redīsus. Stenda vadītāja pastāstīja, ka viņa tikai šajā mēnesī agros dārzeņus ir pārdevusi par vairāk nekā 1000 rubļiem. Par tiem, kas audzējuši šos dārzeņus, viņa maz zināja pastāstīt. Nolemām apmeklēt kolchoza siltumnīcas un iepazīties ar to čaklajiem ļaudīm.

...Netālu no kolchoza kantora nelielu eglīšu aizvēni debess zilgmē blakus diviem stiklotiem korpusiem slienas vēl gluži jauna augu māja. Pašreiz tur vairā-

Attēlā: kolchoza dārznieks Antons Astiēšs sagatavo salatus nosūtīšanai uz tirgu.

ki būvbrigādes vīri pabeidz stiklošanu. Telpās sastapām dārznieku Antonu Astiēšu. Viņš sakārtoja ūdens pievadu un pārbaudīja būvbrigādes paveikto darbu.

— Vai neuzticaties? — ieminējāmies. — Kā nu neuzticos, tomēr tāda apskate par sliktu jau nebūs. Kad pastāstījām savu ierašanās iemeslu, b. Astiēšs palūdza sekojot viņam turpat bla-

kus siltumnīcā. Tur mūs pārsteidza dārzeņu pārpilnība. Siltumnīcā bija gan sārta redīsi, kupli un sulīgi salāti, sīpolloki.

Kā pastāstīja dārznieks, tad siltumnīcā jau izaudzēti ap 3 tūkstoš tomātu dēstu, vairāki tūkstoši agro kāpostu, gurķu un citu dārzeņu dēstu. Nepārtraukti pilsētas iedzīvotāji saņem salatus, redīsus, sīpollokus. Pirmie tomātu dēsti jau izstādīti lēcētīs. Drīz dēstus izstādīs arī augu mājās.

Ja pagājušajā gadā kolchoza kopējā zemstikla platība bija 336 kvm un deva ap 20 tūkstoš rubļu ienākumu, tad šogad kopējā zemstikla platība palielināsies līdz 600 kvm, un dārznieks cer ienākumus dubultot.

A. Sūniņš

Jaunatnes festivala rajona dramatisko kolektīvu un daīllasītāju konkurss

13. un 14. aprīlī rajona kultūras namā pulcējās dramatisko kolektīvu dalībnieki no pilsētas un lauku ciemiem, lai piedalītos rajona festivala noslēguma skatē-konkursā. Šajās divās dienās no paša rīta līdz vēlam vakaram risinājās dramatisko kolektīvu sacensības. Pavisam tanis uzstājās 15 dramatiskie kolektīvi ar vairāk nekā 140 dalībniekiem.

Rajona festivala organizācijas žūrijas komisija, vērtējot rajona dramatisko kolektīvus, atzina, ka rajonā, it sevišķi laukos, ir augusi interese par skatuves mākslu, noorganizējušies vairāki jaunie kolektīvi, kas uzrādīja labus sasniegumus, bet turpretī apskūsi mākslinieciskā pašdarbība pilsētas uzņēmumu un iestāžu kolektīvos. To pierādīja arī tas, ka no pilsētas piedalījās tikai 4 kolektīvi. Rajona kultūras nama kolektīvs konkursam bija pieteicis Masu un Kuličenko četrcēlienu vadeviļu „Dārzi zied” (no tās iestudēts bija tikai pirmais cēliens), Alsungas strādnieku ciemata kultūras nams — A. Vilka lugu „Skabargas”, Kuldīgas II vidusskolas kolektīvs — Solodara viencēliena vadeviļu „Sibīriete” un finieru fabrikas „Vulkans” kolektīvs — Vilka viencēliena komediju „Sapnis nomodā”.

Žūrijas komisija, novērtējot rezultātus pilsētas dramatiskajiem kolektīviem, pirmo un otro vietu nolēma nepiešķirt nevienam, bet divas trešās

vietas: rajona kultūras namam (režisors O. Liepa) un Alsungas strādnieku ciemata dramatiskajam kolektīvam (režisors J. Ozoliņš) par pieminēto lugu izrādēm. Šie kolektīvi un labākie tēlotāji — Marianna Stepanova (rajona kultūras nama kolektīvs), Antons Markevics un Marija Otanķe (Alsungas kultūras nama kolektīvs) saņēma diplomus un Goda rakstus.

No lauku dramatiskajiem kolektīviem, kurus vērtēja atsevišķi, izcēlās Rumbas ciema mākslinieciskās pašdarbības pulciņa dalībnieki. Pirmo vietu konkursā izcēlnja ciema kolchoza „Venta” dramatiskais kolektīvs ar G. Priedes lugu „Lai arī rudens” (režisors A. Liepiņš). Kolektīvs saņēma diplomu un balvu — radioaparātu „Turists”. Par labu tēlojumu Goda rakstus piešķīra Arvidam Kukulim, Antonijai Zirnei, Ilmaram Fekteram un Gunaram Garokalnam.

Goda rakstu par aktīvu un sistematisku darbu saņēma ciema kolchoza „Kopdarbība”, kas konkursā parādīja režisora skolotāja E. Baufala vadībā iestudēto A. Vanaga viencēlienu „Uz redzēšanos”.

Konkursā otro vietu līdz ar balvām piešķīra Sudrabkalnu ciema tautas nama dramatiskajam kolektīvam par R. Blaumaņa divcēlienu joku lugas „Zagļi” uzvedumu (režisors M. Cera). Ar Goda rakstu atbalvoja tautas nama

vadītāju Kārlī Freimani par Ješkas lomas labu tēlojumu. Viņš bija arī pats gatavojis lugu dekorācijas un gādājis par rūpīgu skatuves noformējumu. Goda rakstu saņēma arī lauksaimniecības arteļa „Brīvais ceļš” priekšsēdētājs Romans Skudra par Ābrama lomas atveidojumu.

Vēl diplomu par otrās vietas iegūšanu un balvu piešķīra Rendas ciema kolchoza „Uzvara” dramatiskajam kolektīvam par R. Blaumaņa četru cēlienu lugu „Trīnes grēki” iestudējumu. Ar Goda rakstu atbalvoja Aldi Riekstiņu (Jaņķa lomas tēlotāju).

Trešo vietu konkursā ieguva Ievukalni ciema kolchoza „Komunars” dramatiskais kolektīvs par A. Čehova viencēlienu „Bildinājums” (režisors M. Ungere). Goda rakstu par Čubukova lomas tēlojumu saņēma kolektīva dalībnieks Andžs Pētersons.

Bez tam žūrijas komisija ar Goda rakstu atbalvoja Imantas ciema Lēpina vārdā nosauktā kolchoza dramatisko kolektīvu (režisors F. Bekmanis) par Andžānes-Zvirgdiņas viencēlienu „Progresīvs cilvēks” izrādē, atzīmējot ar Goda rakstu par labu tēlojumu Laimoni Vāci.

Konkursā piedalījās pavisam 9 daīllasītāji. No daīllasītājiem pirmo vietu ieguva rajona kultūras nama dramatiskā kolektīva dalībniece Nīna Skurstene, kas deklamēja J. Osmaņa „Sods” un F. Bārdas

„Svešinieks”. Otro vietu ieguva Brigita Ļe (no Rendas ciema kolchoza „Uzvara”). Viņa deklamēja O. Vācieša „Draudzība izjūk” un L. Kumača „Komjaunieša biedra karte” (melodeklamācija — A. Streka vina muzika un pavadījums). Arī otro vietu — par J. Vanaga balades „Otrā vada vīri” daīllasījumu piešķīra Abavas ciema 7-gadīgās skolas skolotājai Dz. Dunaiskai.

Trešo vietu konkursā izpelnījās Kuldīgas II vidusskolas 10. klases skolniece Dina Čaļavina.

Pārstāvis no Rīgas — Emīla Melngaiļa vārdā nosauktā Tautas mākslas noma — b. Pabērzs pārrunās ar kolektīviem pēc izrādēm aizrādīja uz pieļaujamiem trūkumiem lugu sagatavošanā, analizēja atsevišķu lomu izpildījumu. Konkursa noslēgumā rajona jaunatnes festivala rajona organizācijas priekšsēdētājs b. Otanķis atzīmēja, ka, gatavojoties šim konkursam, kā dramatisko kolektīvu dalībnieki, tā režisori pielikuši daudz pūļu lugu sagatavošanā. Vairāki kolektīvi saņēmuši atzinīgu novērtējumu, norādīts arī uz pieļaujamiem trūkumiem. Tādēļ festivala konkursā gūtā pieredze dos iespēju pacelt rajona dramatisko kolektīvu māksliniecisko līmeni, gūt labākus sasniegumus dramatisko kolektīvu skatē, kas notiks 1958. gada sākumā.

R. Alksnis

MŪSU REPUBLIKĀ

8.500 bekoncūku

Atbildot uz PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumu, Dobeles rajona padomju saimniecību darbinieki cenšas ražot vairāk lauksaimniecības produktu. Padomju saimniecībā „Kaķenieki” atlaistās 200 vienreizējās sīvēnātes, tās atnesušas jau 500 sīvēnu. Padomju saimniecībā cūkām iekārto vasaras nometnes un automātiskās barības siles. Pirmajā ceturksnī nobarotas 126 cūkas.

Cūkkopību sekmīgi attīsta arī padomju saimniecības „Dobeles”, „Glūda”, „Šķibe” un citas. Šīs saimniecības šogad dos pavisam 8.500 bekoncūku.

Pārceļas uz dzīvi kolchozos

Pagājušajā gadā uz Valkas rajona kolchoziem pārcēlās 152 ģimenes. Jaunatnācējiem ierādīja dzīvojamās mājas, piešķīra piemājas zemi, izsniedza aizdevumus lopu iegādei.

Kā dzīvo jaunie kolhoznieki?

Bijusī rūpniecības kombināta grāmatvede Ruta Reņģe tagad ir slaucēja. Pērn viņa nopelnījusi 515 izstrādes dienas, par kurām saņēmusi 5.407 rubļus naudā un 978 kilogramus labības. Labāko lopkopju vidū ir arī bijusī Valkas rajona izpildkomitejas sekretare Valentina Sikatere. Par nopelnītajām 749 izstrādes dienām viņa saņēmusi 7864 rubļus naudā un 1423 kilogramus labības. (LTA)

LABI IZSTUDĒT KATRA KOLCHOZA EKONOMIKU

Pagājušajā—1956. gadā partijas rajona komitejas Kuldīgas MTS zonālā grupa kopā ar lauksaimniecības speciālistiem, kaut arī nepilnīgi, izdarīja izstrādes dienu patēriņa un lauksaimniecības produktu ražošanas pašizmaksas analīzi. Rezultāti izrādījās bēdīgi, sevišķi kolchozos „Proletarietis”, „Abava” un „Brīvais ceļš”.

Šogad šo svarīgo darbu mūsu lauksaimniecības speciālisti kopā ar zonālo grupu veica kolchozos „Aktīvis” un „Brīvais ceļš” un Lisenko vārdā nosauktajā. Šo darbu turpināsim arī turpmāk, jo domājam, ka tāda veidā palīdzēsim kolhozniekiem un kolchozu valdēm atklāt kļū-

das saimniekošanā un arī atņemt ceļus lauksaimniecības produktu ražošanas pašizmaksas pazemināšanai.

Darba patēriņa un lauksaimniecības produktu ražošanas pašizmaksas analīze Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī parādīja, ka šeit lopkopības produktu ražošanas izmaksa ļoti dārgi, bet kolchoza „Brīvais ceļš” un „Aktīvis” dārga ir kā graudaugu, tā arī lopkopības produktu ražošanā.

To vislabāk redz, salīdzinot valsts iepirkuma cenas ar kolchoza pašizmaksas cenām (plus pašizmaksa zemāka, minuss augstāka par valsts iepirkuma cenām).

	Lisenko v. n.	„Aktīvis”	„Brīvais ceļš”
Cukurbietes	— 45,57	— 26,22	— 74,08
kartupeļi	+ 13,27	+ 1,15	+ 2,66
piens	— 20,01	+ 51,13	+ 26,60
gaļa (dzīv. sv.)	— 534,85	— 233,83	— 536,60
cūkgaļa (dzīv. sv.)	— 1096,06	— 38,59	— 802,70
olas	— 0,33	—	— 0,20

No rādītājiem redzams, ka Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī sevišķi dārga ir lopkopības produktu ražošana. Kolchozos „Aktīvis” un „Brīvais ceļš” dārga ir kā lopkopības, tā lauksaimniecības produktu ražošana.

Darbaspēka patēriņa analīze minētos kolchozos mums atklāj vēl ko citu. Vispirms mēs visi ļoti labi zinām, ka ražošanas pašizmaksas pazemināšanai, paceļot ražošanu.

Ja salīdzinām Lisenko vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa un kolchoza „Aktīvis” cūkgaļas ražošanu, tad redzam šādu ainu: Lisenko vārdā nosauktā lauksaimniecības artelī uz 100 ha aram-

zemes ražoja 20,8 cmt cūkgaļas, bet kolchoza „Aktīvis” tikai 18,8 cmt. Pie tam viena cmt cūkgaļas ražošanas pašizmaksa kolchozā „Aktīvis” ir 1043,59 rubļu, bet Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī — 2101,06 rubļu. Izstrādes dienu patēriņš kolchozā „Aktīvis” ir daudz mazāks nekā Lisenko vārdā nosauktajā. Viena cmt cūkgaļas ražošanai kolchozā „Aktīvis” patērētas 3,23 izstrādes dienas, bet Lisenko vārdā nosauktajā — 9,2 izstrādes dienas.

Tagad Lisenko vārdā nosauktā kolchoza kolhozniekiem un valdei ir skaidrs, kāpēc viņu ar-

Kas attiecas uz darba patēriņu uz ražotās produkcijas vienību, tad te jāņem vērā arī citi apstākļi. Jāievēro, kā nokārto-

ta uzskaitē brigādēs, grāmatvedībā, fermu mehanizācijā. Pie lauksaimniecības produktu pašizmaksas pazemināšanas faktoriem pieder ne tikai pareiza darba patēriņa uzskaitē, bet arī lauksaimniecības inventāra nodrošināšanas ilgums, materiālu izlietošanas veids, degvielas, stingra kontrole par lopbarības pareizu izlietošanu un daudzi citi faktori.

Mūsu zonas kolchozos vēl ļoti daudz gadījumu, kad notiek lopbarības izvazašana, nevēlīga apiešanās ar inventāru, degvielas un citu. Vēl aizvien nākas sastapties ar tādām parādībām, kā cūku vai citu lopu krišanas gadījumiem, kam par cēloni bijusi sliktā lopu turēšana.

Ceļi, kā samazināt un ietaupīt darba patēriņu un kā nodrošināt pašizmaksas samazināšanu, ir daudz un viņus var atņemt tikai tāds saimniecības vadītājs, kas vēlti vajadzīgo uzmanību un izzinājis saimniecības ekonomikas jautājumus.

Nesen Lisenko vārdā nosauktā lauksaimniecības artelī sāka vadīt jauns komunisti b. Garokalns. Vienlaikus risinādams kārtējos kolchoza dzīvoties un darba jautājumus, viņš lielu vērtību vēlti kolchoza ekonomikas jautājumus.

Zonālā grupa uzskatīja par savu pienākumu iedziļināties nolaištā kolchoza ekonomikā un palīdzēt jaunajam priekšsēdētājam. Un jau tagad ir jutami pirmie panākumi šajā kolchozā. Partijas pirmorganizācijas apulcē un valdes sēdē tika pieņemti konkrēti lēmumi un arī sperti pirmie soļi šo lēmumu iedziļināšanā. Vispirms nokārta materiālo vērtību izsniegšana atbildīgām personām. Atbrīvoti no darba liekie cilvēki: divi sargi, klētnieks. Turpinās

lieku darbinieku atbrīvošana lopkopībā. Pārtraukta līdz šim nepareizā darba apmaksa lopkopības darbiniekiem. Līdzīgas izmaiņas tiek izdarītas arī kolchozos „Aktīvis” un „Brīvais ceļš”.

Lai pašizmaksu patēriņāt lauksaimniecības produktu ražošanā, krasi jāceļ lauku ražība.

Vispirms mūsu laukiem jāsaņem vairāk organiskā un minerālmēslojuma. Vairāk jāsavāc kūdras, vairāk jāsavāc pelni, pakāisi kūdras, kaķu, vircas un cita mēslojuma. Pie katras fermas jāiekārto mēslošanas vircas krātuves. Jāpalielina lupinas un citu pākšaugu kultūru sējumplatības, ar ko nodrošinās laukus ar zaļmēslojumu.

Lai patēriņāt lopkopības produktus, nepieciešams veidot vislielāko uzmanību lopu nodrošināšanai ar lopbarību. Tam nolūkam jau šogad jānodrošina kolchozu lopu ar zaļo konveijeru, sējot viņauzas, kukurūzu un iestādot nepieciešamās platības kartupeļus ar tādu aprēķinu, lai katra govs saņemtu 30—35 kg zaļas masas dienā ganību periodā un 5 t skābarības un 20 kg sakņu ziemas periodā.

Nepieciešams katrā kolchozā organizēt pareizu uzskaiti par darba patēriņa izlietošanu lauksaimniecības produktu ražošanā. Sevišķa vērtība jāvelti pareizai darba apmaksai. Jāpārskata visas darba normas un viņu apmaksa. Šis svarīgais darbs jāierosina, jāvada kolchozu valdēm, partijas organizācijām kolchozos, partijas komitejas instruktoriem, ciema padomēm.

S. Jeļizarovs,

LKP rajona komitejas sekretārs
Kuldīgas MTS zonā

Ventspils rajona lauksaimniecības darbinieku sanāksmē

Šajās dienās Ventspilī notika rajona lauksaimniecības darbinieku sanāksme. Sanāksmē piedalījās arī mūsu rajona pārstāvji.

Sanāksmē par sava darba pieredzi pastāstīja daudzas lopkopes, lauksaimniecības speciālisti, kolchozu priekšsēdētāji.

Mūsu sasniegumi

(No Ventspils rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja b. Biedriņa runas).

Aizvadītajā gadā mūsu rajona lauksaimniecības darbinieki socialistiskajā sacensībā ar Kuldīgas rajonu guvusi samērā labus panākumus. Salīdzinājumā ar 1955. gadu, ražots par 12 procentiem vairāk piena, par 24 procentiem pieaugusi cūkgaļas ražošana. Vidēji uz katru izstrādes dienu rajona kolchozi naudā izmaksājuši 4,10 rubļus.

Kolchozs „Padomju Latvija” uz 100 ha aramzemes ražojis 300,7 centnerus piena, ieguvis 12,1 cent vidējo graudaugu ražu no hektara, bet kolchozniekiem par katru izstrādes dienu naudā izmaksāts 5 rubļi 30 kapēkas.

Attīstīta cūkkopība ir Molotova vārdā nosauktajā kolchozā. Tur pagājušajā gadā uz 100 ha aramzemes iegūts 41 cent cūkgaļas, bet uz izstrādes dienu naudā kolchoznieki saņēmuši 7 rubļus.

Mums ir daudz teicamu sa-

va darba pratēju kā slaucēja Silvija Kantiņa, kura pagājušajā gadā izslaukusi no katras govys 4098 l piena, Anna Simsone nobarojusi 200 bekoncūkas un daudzas citas.

Tagad jau pagājuši pirmie 6 mēneši jaunajā — 1957. lopkopības gadā. Vairums kolchozu krasi palielinājuši kā cūkgaļas, tā piena ražošanu. Tā kolchozā „Uzvara” no katras govys vidēji izslaukts 914,5 kg piena, kolchozā „Nākotne” — vairāk nekā 700 kg piena.

Viena no labākām slaucējām Emīlija Bērziņa no katras savas grupas govys jau izslaukusi 2398 kg piena.

Labi strādājušas arī vairākas bekoncūku audzētājas. Kolchozā „Ciņa” cūkkope b. Rozenberga jau nobarojusi 133 bekoncūkas. Vairāk nekā 80 bekoncūkas nobarojušas kolchozu „Stalīna ceļš” un „Uzvara” cūku kopējas Alma Blumberga un Anna Simsone.

Ziema jātuvinā vasarai

(No Ventspils rajona Molotova v. n. kolchoza zootehniķa b. Cīrša runas).

Ja iepriekšējos gados mūsu kolchozā bija zema laukaugu lopkopības produktivitāte, tad vaina tur slēpās mēslojuma un lopbarības trūkumā.

Bieži runā, ka vienīgi no spēkbarības atkarīgi piena izslaukumi. Man zootehniķa darbā ir 25 gadīga prakse. Esmu daudz strādājis, daudz redzējis, tādēļ droši varu sacīt, ka tāds uzskats ir aplams. Pēdējo 3 gadu laikā esam iekārtojuši labas plavas, ganības. Zālajam konveijerim izraudzījām āboliņa laukus un vēlāk iesēsim viķauzu mistru. Ja pašreizējā periodā mums ir skābbarība un saknes ko piebarot, tad bez jebkādam spēkbarības devām izslaucam dienā 10 un vairāk litrus piena no govys. Pareizi, aizvadītajā gadā mēs vidēji no govys ieguvām mazliet vairāk nekā 2000 l piena. Šogad no govys plānots izslaukt 2300 l piena, bet esmu pārliecināts, ka ievērojami pārsniegsim plānu un uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ra-

žosim 300 centnerus piena. Nākamajā ziemā mums ir visas iespējas labi nodrošināt govys gan ar sulīgo, gan rupjo barību. Šādi tuvinot ziemu vasarai, bez spēkbarības dienā no govys izslauksim 12,—15 un pat vairāk litru piena.

Dažus apsvērumus gribu izteikt arī par cūkkopību. Jau vairums kolchozos sāk iesakņoties paraša cūkas nobarot vasaras periodā. Es tam nepiekrītu. Man šķiet, ka cūkgaļa jāražo kā vasarā, tā ziemā. Mēs jau otro gadu ik ziemu nobarojam 150 bekoncūkas. Šajā laikā mums katrā ražotā cūkgaļas kilograma pašizmaksa ir 8 rubļi 40 kapēkas, kamēr pārdodam par 15 rubļiem. Tas nozīmē, ka ik ziemu cūkkopība mums dod 100 tūkstoš rubļu tīru peļņu.

Šajā gadā jau esam saražējuši 30 centnerus, bet līdz gada beigām dosim vismaz 60 centnerus cūkgaļas uz 100 ha aramzemes.

Ganību periodam viss sagatavots

(No Ventspils rajona kolchoza „Uzvara” kompleksās brigades brigadierā b. Vispoļska runas).

Ja agrāk mēs, laukopības brigāžu brigadierī, maz interesējāmies par lopkopību, tad tagad, noorganizējoties kompleksajām brigādēm, šī nostāja ir izmainījusies pašos pamatos. Mūsu brigādē ir 40 slaucamās govys. To vajadzībām pagājušajā gadā 80 ha apsējām ar zālājiem. Pavasarī tos virsmēslojam ar superfosfātu un kalija maisījumu.

Uz ganībām esam izveduši simtiem tonnu vircas, ziemā 40 ha platībā ganībās iztīrījām krūmus, 25 ha platībā — kalņojām. Šogad mums būs 35 ha kultivēto ganību, bet nākamajā gadā — ap 100 ha.

Arī ganību periodā par gana darba atvieglošanu esam padomājuši. Ir iegādāti elektriskie gani un 200 kāršu aploku ierīkošanai.

Bekoncūkas audzējam bunkuros

(No Ventspils rajona kolchoza „Dzimtene” fermas pārziņa b. Grauda runas).

Ja agrāk vasaras mēnešos cūkas nobarojām kūtīs vai vasaras novietnēs, tad pagājušajā gadā praktizējām jaunu papēmienu — cūkas līdz vēlam rudenim novietojām tā saucamos bunkuros. Kādi tad ir šie bunkuri? Tie ir uz traktoru vilkmes slēpēm novietotas mājiņas. Katrā šāda mājiņa sadalīta 6 bunkuros, pie kam katrā bunkurā var novietot 30 bekoncūkas.

Kā parādīja pagājušā gada pieredze, tad šādi bunkuri bekoncūku audzēšanā ir ļoti izdevīgi. Pirmkārt, tādēļ, ka ievērojami atvieglots tiek cūkkopības darbs — tie nav regulāri jātīra. Otrkārt, tā kā cūkas vienmēr atrodas svaigā gaisā, tās ir veselīgākas, labāk ēd un ātrāk attīstās. Tur bekoncūkas var nobarot 5—6 mēnešos. Treškārt, šādiem bunkuriem ir arī tā priekšrocība, ka viņus regulāri var pārvietot uz jaunām zālāju ganībām, bet rudenī uz novāktajiem kartupeļiem. Tas savukārt palīdzina barības pašizmaksu, jo daļa barības nav jānoplauj, ne jāsarok un jāpieved. Šogad šādos bunkuros nobarosim ap 200 aprīlī dzimušos sivēnus.

Strādāsim pa jaunam

(No Ventspils rajona kolchoza „Nākotne” priekšsēdētāja b. Eņiņa runas).

Iepriekšējos gados ganījām vienkopus ap 100 govys, bet šogad, sākoties ganību periodam, ganīsim mazākos pulkos — pa 50 govīm. Pagājušajā gadā iesākām govys ganīt naktīs un piena izslaukumi cēlās. Arī šogad, iestājoties karstākam laikam, govys ganīsim naktīs. Slauksim rītos agrāk, vakaros vēlāk, vai arī brauksim slaukt ganībās.

Ganībās ne katrā vietā ir ūdens, bet ja ir, tad nav diez cik tīrs. Šogad, uzsākot ganību periodu, katram ganāmpulkam līdzī sekos cisternas ar tīru ūdeni un automatiskie dzirdināšanas trauki. Jauns mūsu kolchozā ir arī tas, ka traktoru brigades vadību uzņēmušies komplekso brigāžu brigadierī. Tagad augsne tiek labāk sastrādāta un sējti laukopji apņēmušies veikt 5—6 dienas.

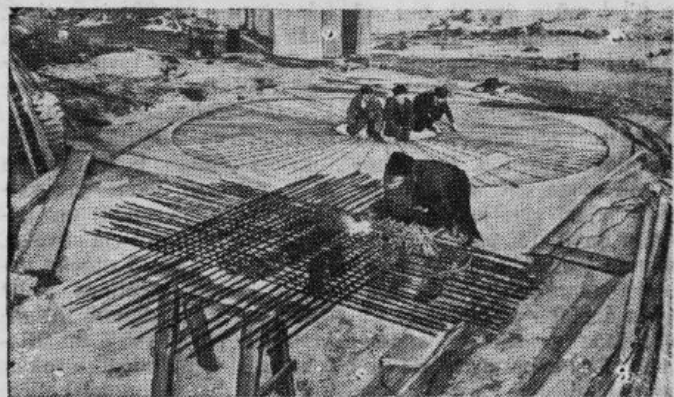
* * *

Ventspils rajona lauksaimniecības darbinieku sanāksmē bija labi noorganizēta. Debatēs lietišķi runāja daudzi lauksaimniecības darbinieki. Atliek vēlēties, lai tā būtu arī pie mums.

PADOMJU DZIMTENE

Krasnojarskas novads. Ziemeļos netālu no Jeniseiskas pilsētas sāka milzu kokapstrādes kombināta celtniecību. Jaunā kombināta paredzēta jauda — 500 tūkstoš kbm būvmateriālu gadā.

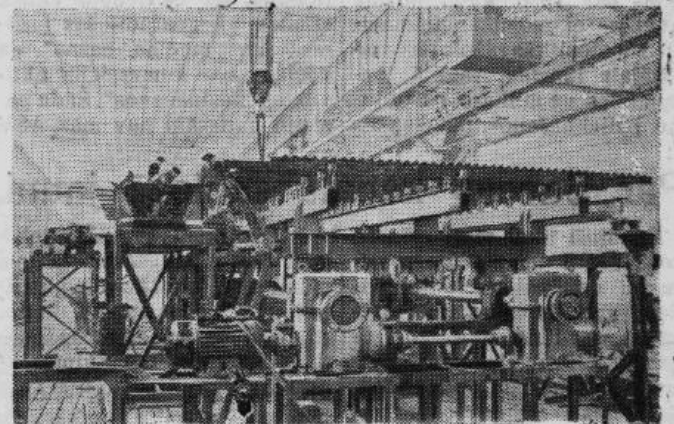
Pašreiz būvniecībā uzsākta kokapstrādes ceļu celtniecība un dzīvojamo namu būve. Celtniecības būvniecībā lemārti jaunās elektrostacijas pamati, uzsākta ceļu pamatu mūrēšana. Taiģā cērt būvmateriālus, būvē pievadceļus.

Attēls: stiegrotāja brigade pagatavo jaunās centralās elektrostacijas dūmeņu stiegrojumu.

Maskavas apgabals. Novokramatorskas rūpnīcā pabeidza izgatavot atdzesināšanas iekārtu. Jaunā atdzesināšanas iekārta paredzēta Aņšunas metalurģiskam kombinātam (Ķīnas Tautas Republikā).

Atdzesināšanas iekārta domāta dažādu velmējumu atdzesināšanai.

Attēls: atdzesināšanas iekārtas pagatavošanas cehs.

No lauksaimniecības pirmrindnieku pieredzes

Sekojiēt slaucējas NINAS DEBELENKO paraugam

Pie Latvijas lopkopjiem nesen viesojās viena no labākajām Čerņigovas apgabala slaucējām Nīna Debelenko. Pērn viņa no katras grupas govys izslaukusi caurmērā 5.500 kilogramus piena. LTA korespondents lūdza Nīnu Debelenko pastāstīt, kā viņa panāk augstus izslaukumus. Ukrainu meitene pastāstīja:

— Manā darbā nekādu noslēpumu nav. Es vienīgi cenšos, lai manām govīm būtu ziemā un vasarā papildinām augstvērtīgas barības.

Katrai govij sastādu īpašu devu. Kā piemēru pastāstīšu par savas rekordistes „Pleskas” barības devu. Tagad viņa dienā dod 30—32 kilogramus piena, un es viņai barību neželēju. Dienā viņa apēd līdz 20 kilogramiem kukuruzas skābbarības, 10 kilogramus cukurbiešu graižījumu, ap 30 kilogramu sakņu un pusotra kilograma āboliņa. Spēkbarību dodu atkarībā no izslaukuma — 350 gramus uz katrā izslauktā piena litra. Āboliņu parasti apleju ar silto ūdeni un drusku apsālu.

Esmu pārliecinājusies, ka govys labāk ēd, ja tās regulāri izlaiž no kūts izstaigāties un tur sausās gaišās telpās. Govīm ļoti patīk stingras dienas režīms, un ja to neietur, samazinās izslaukumi.

Tāpēc es vienmēr govys kopju, tīru, izlaižu izstaigāties un slaucu stingri noteiktā laikā.

Nevar strādāt pēc šablona un rīkoties ar visām govīm vienādi. Katrai no tām ir savas īpatnības. „Pleskai” patīk, ka tai vispirms dod skābbarību, bet kāda cita manas grupas govys sāk „brokastis” ar āboliņu, pie kam tam noteikti jābūt apsālītam. Šīs govju īpatnības jāzina un jāievēro, citādi augstus izslaukumus nevar panākt.

Drīz sāksim laist govys ganos. Mūsu slaucējas jau tagad sastādījušas plānus kā kombinēt zāļu konveijeru ar ganībām. No tā atkarīgas augstie izslaukumi vasarā, uz kuriem mēs visas liekam jo lielās cerības. Zālajā konveijerā mums ir ziemāji, viķauzu mistrs, āboliņš un, protams, kukurūza. Zālbarību mēs dodam govīm, cik tās var apēst. Lai celtu ēstgribu, karstā laikā aplaistām zāli ar vēsu ūdeni, laižam govys ganībās naktī, agri no rīta un vēl vakarā.

Esmu apņēmusies iegūt no katras govys gadā 5.800 kg. Tas ir pilnīgi iespējams. Jaunā saimniecības gada pirmajos piecos mēnešos esmu no katras savas grupas govys izslaukusi jau 2.600 kilogramu piena.

Starptautiskais apskats

Ekonomiskās grūtības kapitalistiskajās zemēs

Aiz mūsu Dzimtenes robežām ar neatslāstošu uzmanību seko rūpniecības un celtniecības vadības uzlabošanas pasākumu apspriešanai Padomju Savienībā. Pie tam ne tikai mūsu draugi, bet arī daudzi ienaidnieki atzīst, ka Padomju Savienībā paredzētos pārkrātojumus izraisījis padomju saimniecības augšana un ka to uzdevums ir sekmēt tās tālāku attīstību. Pat amerikāņu avīze „New York Times” bijusi spiesta atzīt: Padomju Savienībā paredzēto pasākumu mērķis ir „pacelt valsts saimniecisko un ražošanas darbību augstākā pakāpē”. Līdz ar šādiem atzinumiem Rietumos dzirdami arī paziņojumi, ka galvenās kapitalistiskās valstis (ASV, Anglija un Francija), pretstatā Padomju Savienībai, pārdzīvo augošas saimnieciskās grūtības.

Sevišķi uzskatāmi šīs grūtības izpaužas Anglijā. Londonā publicētais oficiālais Anglijas saimnieciskā stāvokļa apskats par 1956. gadu atzīmē Anglijas ekonomikas stagnāciju: rūpnieciskās ražošanas vispārējais līmenis Anglijā, neraugoties uz militāro pasūtījumu palielināšanos, palicis tāds

pats kā 1955. gadā, bet dažās nozarēs pat pazeminājies. Smago automašīnu ražošana, piemēram, samazinājusies par 23 procentiem, vieglo — par 22 procentiem, radiouztvērēju un televizoru — par 20 procentiem. Sasaurinājusies plaša patēriņa preču, tai skaitā civilo apģērba ražošana. Aug bezdarbs. Pēc oficiālajiem datiem, 1956. gada beigās Anglijā bija 366 tūkstoši pilnīgu bezdarbnieku (t. i., par 116 tūkstošiem vairāk nekā 1955. gadā) un pāri par 150 tūkstošiem cilvēku, kas strādā 1—2—3 dienas nedēļā. Pieaug grūtības ārējā tirdzniecībā, jo daudzi Anglijas tirgi pāriet ASV un Rietumvācijas monopolu rokās, bet Anglijas ekonomiskajiem sakariem ar Ķīnu un citām socialisma zemēm neļauj izvērsties amerikāņu aizliegumi.

Netrūkst grūtību arī ASV ekonomikā. Amerikāņu žurnāls „United States News and World Report” 22. februārī rakstīja, ka Savienoto Valstu ekonomikā „parādījušās pazīmes, kas modina bažas” un liecina „par komercialās aktivitātes mazināšanos”. Šādu pazīmju patiešām nav maz, ASV

automobiļu rūpniecība pagājušajā gadā samazinājusi produkcijas izlaidi par 27 procentiem. Dzīvokļu celtniecība sasaurinājusies par 16 procentiem. Nemītīgi augot militāriem pasūtījumiem, sasaurinās daudzu patēriņa preču ražošana. Strādājošo skaits no pagājušā gada decembra vidum samazinājies gandrīz par 1.700 tūkstošiem. „Pašreizējais stāvoklis, — raksta žurnāls „United States News and World Report”, — draud ar zināmu bezdarba pieaugumu” un „var izraisīt zināmu apšikumu” ekonomikā.

Francijā saimnieciskās grūtības visvairāk izpaužas tai apstākļi, ka šai valstij draud ārvalstu valūtas un zelta krājumu izsīkšana. Tas Francijai atņems iespējas iegūt rūpniecībai nepieciešamās izejvielas un kurināmo, tai skaitā naftu. „Mūsu ārvalstu valūtas krājumu izsīkšanai, — raksta avīze „Combat”, — var būt katastrofālas sekas”.

Galveno rietumvalstu pašreizējās saimnieciskās grūtības liecina par kapitalistiskās ekonomikas nestabilitāti.

Pār Suecas kanālu sabiezē jauni draudīgi mākoņi

Pagājuši tikai pieci mēneši, kopš PSRS neatlaidīgo prasību un daudzu zemju sabiedrisko aprindu enerģiskās kampaņas rezultātā tika izbeigta Anglijas, Francijas un Izraēlas karadarbība pret Egipti. Šajā laikā Egipte paveikusi milzīgu darbu, iztīrot Suecas kanālu un likvidējot Anglijas, Francijas un Izraēlas agresijas sekas. 9. aprīlī kanālā atsākta norma kugošana.

Tomēr pār visu Suecas kanāla rajonu krājas jaunas ārvalstu agresijas draudi.

Rietumvalstis ar ASV priekšgalā nav atteikušās no saviem plāniem atjaunot ārvalstu kontroli pār Suecas kanālu un pastiprinājušas spiedienu uz Egipti. Iesaldējušas tos Egiptes līdzekļus, kas atrodas ASV, Anglijas un Francijas bankās, šo valstu valdošās aprindas draud, ka atskaitīs no Egiptes līdzekļiem sumas, ko minēto valstu kuģi samaksās Egiptei nodevās par Suecas kanāla lietošanu. Pastiprinājušies arī draudi, ka pret Egipti varētu tikt

uzsākta jauna bruņota agresija. Egiptes teritorijā izdarījis vairākas jaunas provokācijas Izraēlas valsts karaspēks, kura akli pilda ASV valdošo aprindu gribu.

Taču egiptiešu tauta ir cieši apņēmusies aizstāvēt savas tiesības un neatkarību. Prezidents Nasers paziņojis, ka Egipte nav grozījusi savu nostāju vitali svarīgos jautājumos, kas skar Egiptes tiesības uz Suecas kanālu un tā pārvaldīšanu.

P. Griņins

A. Golubs, A. Paršins

Pa zvēru taku

(3. turpinājums)
Šim miklām plevienojās vēl citas, kas bezgalīgi sarežģīja izmeklēšanu. Kam pieder pie liķa atrastās pēdas sniegā? Ko meklēja šis cilvēks vietā, kur neilgi pirms viņa ierašanās norisinājās drama? Varbūt tieši viņš ir slepkava? Tomēr pēdas taču svaigas, bet liķis ietupināts sniegā. Bet varbūt tās atstāja gadījuma cilvēks, kuram nejausi nācās uzdrīsties nogalinātājam? Kāpēc tad viņš par to nepaziņoja? Iespējams, ka cilvēks gāja, lai piesviestu Aleksejevas mantas un ar to sarežģītu izmeklēšanu? Starp citu, šīs mantas nebija sniega aizputinātas. Kāpēc uz nogalinātās nebija asins pēdu? Vai tiešām viņu noslepkavoja kaut kur citā vietā, bet liķi atveda un pameta mežā?

Desmitiem vīspretinīgāko plevēnumu radās izmeklētājam. No burtnīcas izkrita vēstule. „Latvijas pedagogiskā institūta direktoram” lasīja izmeklētājs. — Viņu pagājušo zīemu man bija grūti dzīves apstākļi... 5 gadi, kā esmu precējies... vīrs par manām nodarībām neliekas ne zināt... zīemā viņš par naktīm burtiski negulēja mājās, no rītiem sarakoja skandalus... Dzīve bez skolas, mācībām man nav iedomājama... Lūdzu plelaist mani pie eksameniem. A. Aleksejeva.

Iznāk, ka Likova ģimenē ne viss ir gājis gludi, bet cik tālu aizgāja nesaskaņas? Un vai Likovs nevarēja...?

Bet aizrautes ar šo vienu versiju nedrīkst. Jāpārbauda un jāstudē visas iespējamās varbūtības.

Izmeklētājs turpināja meklēt izlikt uz galda lietas, kas bija atrastas slepkavības vietā. Viņam rokās — slepiešu apģērba josta no brūnas drēbes. Josta gara, pat ļoti gara. Tās pietiktu, lai tievināms un trauslās Aleksejevas vidūklī apjotu reizes divas — trīs. Kam pieder šī josta? Kā tā nokļuva mežā? Bet, lūk, laikraksti, kas atrasti pie liķa. Izmeklētājs atšķīr tos, skatās datumus. „Sovetskaja Latvija” no 28. marta, „Sovetskaja Molodjož” no 29. marta, „Sovetskaja Molodjož” no 4. aprīļa. Ceturtais aprīlis? Bet mēs taču uzskatām, ka Aleksejeva nogalināta 30. martā. Tātad cilvēks, kas bija apmeklētājs nozleguma vietā, atstāja ne tikai pēdas sniegā, bet arī laikrakstu un varbūt arī šo jostu.

Aiz loga blāvāja rītausma. No putnu fermas skanēja galu dziedāšana, pie akas kāds šķindināja spainīti. Pienāca rīts. Pēc bezmiega nakts Smirnovs juta nogurumu. Laiks būtu arī atpūsties. Bet guļēt negribējās, un pēc plecām minūtem viņš jau soļoja pa Vircavas

ceļu. Pagājis garām mājām, kurās mierīgi gulēja iedzīvotāji, Smirnovs apstājās pie ēkas ar izkārtni: „Vircavas sakaru agentūra”. Pirms rītausmas tikko iesnaukušos dežurējošo telefonisti atmodināja vīgls klauvējens pie durvīm.

— Ko jūs vēlaties?
— Mazu konsultāciju. Man gribētos zināt, kas jūsu ciemā abonē laikrakstu „Sovetskaja Molodjož”.
— Ar ko es runāju?
— Sevišķi svarīgu lietu izmeklētājs Smirnovs. Te mana apliecināba.

— Jūs ļoti ātri atnācāt. Laikrakstu abonenti saraksti glabājas pie agentūras priekšnieka, bet viņš būs pēc pāris stundām. Tomēr palūšos jums palīdzēt.

Dežurante izgāja blakus istabā, un Smirnovs izdzirdēja izveikamo atvilktnu klauvējenu. Pēc minūtes telefoniste atgriezās.

— Laikrakstu „Sovetskaja Molodjož” abonē Richters un Likovs. Izmeklētājs pateicās jaunavai un devās uz Richtera māju. Atbildot izmeklētāja jautājumam, Richters viņam parādīja laikraksta „Sovetskaja Molodjož” 4. aprīļa numuru. Tagad bija jānoskaidro, vai šā datuma laikraksts saglabājies arī Vasilijam Likovam.

III

Uz izmeklētāja jautājumu, vai viņam nav uzglabājies laikraksta

SPORTS

Futbola sezona sākusies

«Vulkans» — VEF 4:0

Pagājušajā svētdienā daudzi pilsētnieki pulcējās „Daugavas” stadionā, lai noskatītos draudzības sacensības futbolā starp „Vulkana” un VEF komandām.

Jau ar pirmajām minūtēm rit spraiga cīņa. Pirmos vārtus drīz kuldīdznieku labā gūst Veinbergs. „Vulkana” pārkums kļūst aizvien redzamāks un puslaika beigās ar Veinberga raidījumu „Vulkans” ir jau vadībā ar 2:0.

Otrajā puslaikā, lai arī rīdzinieki kā necentās izbēgt no zaudējuma, tas viņiem neizdevās. „Vulkans” guva vēl di-

vus vārtus un pirmo draudzības spēli futbolā noslēdza ar 4:0 uzvaru.

Atzīmējams, ka labi cīnījās visa komanda, iepriecināja arī jauno futbolistu kā Menckopa, Rozentāla un citu sniegums. Izcīnītā uzvara ir liels „Vulkana” panākums un liecina, ka kuldīdzniekiem nav jābaidās no Rīgas komandām (VEF komanda 1956. gadā izcīnīja LPSR kausu futbolā). Tomēr pašapmierinātībai nedrīkst būt vietas. Labāku spēli var vēlēties no futbolistiem Rubuļa, Plisko.

V. Airis

Vissavienības jaunatnes festivalam
veltīts zibētturnīrs volejbolā

Svētdien BASB „Daugava” sporta namā sākās Vissavienības jaunatnes festivalam veltīts zibētturnīrs volejbolā.

Kā pirmās sacentās abas Kuldīgas 1. vidusskolas meiteņu komandas. Spraigā cīņā 3:1 (15:13, 15:4, 3:15 un 16:14) uzvaru guva II komandas spēlētājas.

Vīriešu komandu sacensības teicamas sekmes guva rajona skolu jaunatnes izlases komanda, kura pārliecinoši ar vienādu 2:0 rezultātu

pieveica spēcīgos Kuldīgas 1. vidusskolas pārstāvjus un IDA volejbolistus.

Divus zaudējumus piedzīvoja pirmo reizi startējošie Kuldīgas MRS pārstāvj, kuriem ar vienādu 0:2 rezultātu nācās atzīt IDA un 1. vidusskolas volejbolistu pārkumu.

Vissavienības jaunatnes festivalam veltītā zibētturnīra volejbolā turpinājums notiks svētdien, 21. aprīlī.

L. Arājs

Draudzības sacikstes basketbolā

Svētdien sporta namā notika draudzības sacikstes starp Rīgas Valsts elektrotehniskās fabrikas (VEF) un Kuldīgas basketbolistiem.

Jau ar spēles pirmajām minūtēm izpaužas mūsu rajona pārstāvju pārkums un, ejot puslaika atpūtā, rezultāts ir 20:12 pēdējo labā.

Arī spēles turpinājumā

kuldīdznieki patur iniciatīvu un, atskatot tiesnešu spēles beigu signālam, draudzīgā cīņā mūsu rajona basketbolisti ir izcīnījuši pārliecinošu 50:29 uzvaru. Sevišķi veiksmīgi spēlēja Z. Bērtulsons (Kuldīga), kurš viens pats ieguva 20 punktus.

I. Pakalns

„Sovetskaja Molodjož” 4. aprīļa numurs, Likovs apjucis noplātīja rokas.

— Pēdējās dienās es laikrakstus nelasīju, neesmu tiem sekojis.

Smirnovs ielcināja istabā kolchoza pastnieci Meldri.

— Sakiet, jūs izsniedzāt Likovam 4. aprīļa laikrakstu?

— Jā, izsniedzu. Bet mājās viņam nepiegādāju. Lieta bija tāda: es atnācu kā vienmēr uz „Poķu” mājām, piedāvāju pie durvīm.

Mājās neviena nebija. Tad es nolēmu iet uz Vircavu, domāju, ka Likovu satīks kaut kur tur. Pa ceļam pie veikala viņu tiešām satiku un atdevu laikrakstu.

— To es neatceros, — klusi telca Likovs.

— Sakiet, Likov, jūs gājāt uz vilcieni sagādāt sievu?

— Jā. Es aizgāju līdz likumam, no kurienes pārskatāms viss ceļš līdz stacijai, bet Aleksandra nebija redzama. Mazliet nogaidījis, es atgriezos mājās.

— Kāpēc tad ne jūs pirmais sākat uztraukties par sievas likteni, bet skolotāji, direktori?

— Es domāju, ka viņa aizbraukusi uz Ogrī vai pie brāļa uz Rīgu.

Vasilijs pleci pūkšņi ledrebējās. Viņš sāka skaļi raudāt.

— Es zinu, mani tur atzdomās par slepkavību, bet es neesmu nogalinājis...

— Nomerimieties, telca izmeklētājs. — Ja jūs esat izdarījis nozlegumu, tad labāk atzīstieties. Ja jūs neesat nogalinājis, tad pacientlētieties to pierādīt.

Bet Likovs uzvedās divālni. Noleģdams savu vainu, viņš tani pašā laikā pieveda aizvien jaunus faktus, kas nebūt noliecināja viņam par labu. Jā, kādu laiku viņi ar Aleksandru sadzīvoja slikti. Gadījās arī, ka skandāli uonāca tik tālu, ka Aleksandra gribēja aiziet no viņa. Bet viņš nevar atzīties par to, ko nav izdarījis, viņš lūdz turpināt noziedznieka meklēšanu.

Smirnovs bija grūtā stāvoklī. Viņa atmiņā uxpeldēja Aleksejevas piezīmju grāmatiņā izlasītais teksts: „Cilvēkā jāredz vispārma cilvēks”. Un viņš nogrima domās. Pret Likovu ir svarīgi pierādījumi. Bet daudz kas vēl nav skaidrs, daudz kas jāpamato, jāpierāda.

Smirnovam palīgā atbrauca divi izmeklētāji no republikas kriminālpārvaldes — Cvetkovs un Majcevs. Sadalījuši savā starpā darba fidekrņus, viņi sāka metodiski un pakāpeniski atšķetināt nozleguma kamolu, atkal no jauna studēt skolotājas bojā ejas apstākļus.

Eksportize neatrada slepkavas pirkstu nospiedumus uz mantām, kas tika atrastas pie liķa. Tani pat laikā tika konstatēts, ka naža dūriena bija izdarīts tad, kad upuris gulēja uz muguras. Lūk, tāpēc nebija arī asiņu. Slepkava bija izdarījis divus dūrienus vienā vietā.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms